

Regel være at anvende paa Pensionslove som paa Gagelove, idet der gjøres en Calculé af Ministeriet over de Udgifter, som ville blive nødvendige med Hensyn til Pensioner, og derpaa søges Bevilling gennem Finantsloven, og hvis denne Calculé saaledes ikke er tilstrækkelig, hvis der udgives flere Penge, maa der efter Fleertallets Mening en Bevilling. Fleertallet gaaer nemlig ud fra den Betragtning, at Calculen til Pensions-Contoen gjøres paa den Maade, at Ministeriet ansætter de Beløb, som ere nødvendige til de allerede eksisterende Pensioner, og derefter tages Hensyn til den tilkommende Afgang, som efter Dødeligheden mellem Pensionisterne kan antages at ville finde Sted i det følgende Aar, og som trækkes fra. Derimod gjøres der Tillæg med Hensyn til de Pensioner, der antages at ville indtræde i det følgende Aar. Denne sidste Calculé bliver naturligviis ogsaa begrundet med Hensyn til Probabilitets-Beregningen over den Dødelighed, som finder Sted mellem Embedsmændene eller den Deel af Embedsclassen, der har Ret til Pension af Staten, og Fleertallet mener derfor, at Statsrevisionens Indstilling er at bibeholde. Det vil sees, at denne Betragtning om, hvorledes Calculen skal gjøres, og om at den skal gjøres, uagtet der er en udtrykkelig Lov, der bestemmer Udgiften, ogsaa finder Anvendelse paa Bestemmelsen om Feu. Ved at omtale Posten om Feu, kan jeg referere mig til Betragtningen af Pensionscontoen. Jeg forbeholder mig at høre mig nærmere, om nødvendigt gjøres, naar Mindretallet har udtalt sig. Den 19de Antegnning er en af de 6, som Udvalget har indhentet Oplysning om. Det vil sees, at den angaaer en meget gammel Post; det er et Beløb af 1,585 Rb. 60 sk , som Universitetet har tilgode hos Trinitatis Kirke. Fra alle de foregaaende Statsrevisioner er der bleven mindet om denne Post og spurgt, om Sagen ikke var bragt tilende. Nu er det oplyst i Ministeriets Svar, at der føres Forhandlinger med Borgerrepræsentationen i Kjøbenhavn, og at der ikke fra den er indløbet noget Svar, saa at Udvalget har meent, at naar Sagen har været i 19 Aar, kunde Rigsdagen vel, da der virkelig er Forhandlinger tilstede, lægge det ene Aar til og lade Sagen blive fulde 20 Aar gammel.

Udvalget har derfor foreslaaet, at det nødvendig bliver at paaase af Statsrevisionen for 1859—60; Udvalget har tillige htrret, at det ikke antager, at der ikke kunde gjøres noget Andet ved Sagen. Forfaavidt man skulde spørge, om der muligviis kunde være foretaget noget Andet i denne Henseende, skal jeg gjøre opmærksom paa, at i Forslaget til Finantsloven 1850—51 staaer anført, at der ifølge en kongelig Resolution af 8de October 1845 skal fra Kirke- og Underviisnings-Ministeriet udbetales 400 Rb. til Løn for to Capellaner ved Trinitatis Kirke. Jeg formoder, at der maa være indløben en Trykfeil med Hensyn til Datoen 8de October; idetmindste findes i Rescriptsamlingen for 1845 under 10de October en kongelig Resolution, som paaberaaber sig en tidligere kongelig Resolution af 10de Juni, hvori der er sagt, at man skal oprette et andet Capellani ved Trinitatis Kirke, og at dertil kan anvendes 400 Rb. Der findes det Udtryk i den nyseævnte Resolution, at det indtil videre skulde udredes af Finantsklassen, og der kan altsaa være Spørgsmaal om, hvorvidt Staten ikke kunde sige: Kan Universitetet ikke paa anden Maade komme til sine Penge, saa gjøre vi Afregning med Hensyn til de 400 Rb., der skulde udredes indtil videre til Trinitatis Kirke, og betale dem til Universitetet, indtil Gjælden er betalt. Smidertid har Udvalget, som sagt, ikke troet, at det var nødvendigt nu at tage en saadan Forholdsregel. — Med Hensyn til den 20de Antegningspost, hvor Udvalget foreslaaer, at de to Beløb: 43 Rb. 78 sk og 302 Rb. 25 sk , skulle udgaae, da er det et Punkt, som allerede har fundet sin Afgjørelse ved en tidligere Afstemning. Beløbet 183 Rb. 85 sk bibeholdes i Statsrevisionens Indstilling, og de 69 Rb., der have været under Omtale, ere indstillede som en Overskrivelse paa Grund af Dyrtidsloven af 5te April 1855. — Den 22de Antegningspost angaaer ogsaa en Udgift paa Grund af Loven af 5te April 1855. Her har imidlertid Minoriteten i Udvalget været af den Mening, at der ikke behøves nogen Indstilling, idet Sagen maa antages afgjort ved Tillægsbevillingsloven for 1856—57. Minoriteten er Ordføreren, og jeg skal tillade mig et Par Ytringer derom. I Forslaget til Tillægsbevillingsloven for 1856.